

Mál nr. 156/2011

M
og
vátryggingafélagið X v/ slysatryggingar launþega.

Ágreiningur varðandi glötun bótaréttar skv. 1. mgr. 124. gr. vátryggingarsamningalaga.

Gögn.

77. Málskot, móttækið 14.4.2011, ásamt fylgigögnum.

78. Bréf X, dags 9.5.2011, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 23.8.2007 var M við matreiðslustörf á vinnustað sínum, veitingahúsinu V. Vildi þá til það slys að honum skrikaði fótur og sjóðandi heitt grænmeti úr tveimur 40 lítra pottum, sem hann var að vinna við, helltist yfir hann. Í læknisvottorðum frá mars og ágúst 2008 kemur fram að hann hlaut 3ja stigs bruna á bók, háls, höfuð og efri útlími. Þakti bruninn 10-19% af líkamsyfirborði M. Hann lá á sjúkrahúsi í um þrjár vikur eftir slysið og gekkst undir fjölda aðgerða og húðgræðslu. Þjó M við brunasár með talsverðri ofholdgun og þurfti stuðningstreyju henni til varnar í a.m.k. eitt ár eftir slysið.

V hefur slysatryggingu launþega hjá X. Með tilkynningu, dags. 18.3.2010, var af hálfu M krafist bóta úr slysatryggingunni. X hefur hafnað bótaskyldu þar sem meira en eitt ár var þá liðið frá því M hafði vitneskju um þau atvik sem krafan byggðist á og hafði þar með glatað bótarétti sínum.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga glatar sá rétti til bóta úr slysatryggingu ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. M hlaut mikil og alvarleg brunasár í slysinu 23.8.2007. Af þeim læknisvottorðum sem fyrir liggja í málinu og rituð voru í mars og ágúst 2008 fer ekki á milli mála að í ágúst 2008 bjó M við varanlegar menjar eftir slysið. Þegar tilkynnt var um slysið til X hinn 18.3.2010 var því meira en ár liðið frá því M vissi um þau atvik sem krafa hans byggðist á. Hann hafði því glatað rétti sínum til bóta úr slysatryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu launþega hjá X.

Reykjavík, 24. maí 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.